

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at det ikke kommer så særlig overraskende, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det dagsordensforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat her i dag, men jeg må nok sige, at argumenterne for ikke at kunne støtte det dog er de mest tyndbenede, jeg har hørt længe. Hvis ikke Folketinget skal diskutere og tage stilling til den retssag – ikke dens udfald, men de rammer, som er for den retssag, der verserer ved Østre Landsret og sandsynligvis senere i Højesteret om Maastricht-Traktatens medholdelighed i forhold til grundloven – ved jeg ikke, hvem der så skulle. Hvis ikke Folketinget skal tage stilling til regeringens håndtering af en sag, hvor regeringen er den ene part, og sikre sagsøgerne en fair retssag, er det et spørgsmål, om retssikkerheden egentlig kan varetages særlig godt.

Det, fru Anne Birgitte Lundholt jo helt glemmer i sine bemærkninger om dagsordenen, er, at regeringen er den ene part i retssagen, men at regeringen samtidig er den instans, som ligger inde med væsentlige oplysninger, som sagsøgerne har brug for til retssagen. Hvis vi skal sikre en fair retssag, kræver det, at regeringen er villig til at udlevere disse ting til sagsøgerne. Det har regeringen vist sig modvillig til indtil nu, og derfor er dagsordenen desværre nødvendig.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det er ikke for at forlænge debatten, men for god ordens skyld til justitsministeren. Fra Det Konservative Folkepartis side vil der heller ikke blive lagt nogen hindringer i vejen for at gennemføre forslag, der kan afhjælpe rockerkriminaliteten og dens opklaring. Også jeg opfordrede i mit indlæg til, at man også her så på mulighederne for at give politiet nogle instrumenter til at opklare frem for bare at flytte problemet.

Vi lægger ikke hindringer i vejen for forslaget, men jeg kan konstatere, at ministeren med sine bemærkninger enten har nægtet, at han i Polensgade har udtalt, at rockerne var væk inden efterårsferien, eller at han nu løber fra sine løfter til beboerne udstedt under demonstrationen i Polensgade forleden dag. Det beklager jeg. Jeg synes, det er svært at beholde troværdigheden i sådan en sag, hvor ministeren gerne vil holde en høj profil, når synspunkterne og løfterne ikke holder længere end højst to dage.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg sagde udtrykkeligt i Polensgade, at det afhæng af Folketingets vedtagelse.

Formanden:

Så er det hr. Holger K. Nielsen i anden omgang.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg mærkede mig hr. Anders Fogh Rasmussens tale før, og jeg synes i og for sig, at det var lidt interessant, at hvor Venstre diskuterer partiets fremtid, så tyer man til eventyrene og tænker på den grimme ælling. Siden det nu var nødvendigt at ty til eventyrene og for at undgå, at Venstre på et eller andet tidspunkt kan få nogle skuffelser og mentale problemer, kunne jeg måske anbefale, at man også læste lidt i »Konen i muddergrøften«. Det kunne måske også være relevant med »Konen med æggene«. Det er bestemt ofte set både i eventyrene og i virkelighedens verden, at der er mennesker, partier, der har haft store ønsker, men at det ikke er gået helt, som de ønskede. Det tror jeg også vil ske for Venstre.

Men til statsministerens svar. Jeg synes egentlig, det var et lidt underligt svar, der kom fra statsministeren. Jeg ved godt, at statsministre, når de svarer til sidst under debatten, sådan har lov til at vælge ud, at give karakterer og prioritere, hvem de vil svare, og hvad de vil tage op, når de besvarer spørgsmålene, og jeg ved også godt, at der jo er masser af politik i den måde, som statsministeren prioriterer på. Men alligevel synes jeg nu nok, at denne måde at politisere svarene på var lidt mere omfattende, end det plejer at være.

F.eks. brugte statsministeren en del bemærkninger på at rose, hvad jeg sagde om EU, og det var lidt underligt, for jeg sagde faktisk ikke særlig meget om EU, og jeg ved så ikke, om det var derfor, at jeg fik ros af statsministeren. Ikke fordi at jeg sådan set var uenig i det, som han tilføjede mig; de holdninger til EU kan jeg helt skrive under på. Det var nogle udmærkede ting, men jeg sagde det faktisk ikke her fra talerstolen. Det er udmærket, at statsministeren kan forklare, hvad jeg mener om EU, og det er jeg fuldstændig enig i, men jeg synes alligevel, det var sådan lidt underligt at få ros for noget, jeg ikke har sagt. Det er sjældent, jeg oplever det.

Derimod sagde jeg jo en masse om finansloven, og det var det, min tale primært handlede om, men der var ikke ét ord fra statsministeren som kommentar til det, og det undrede mig lidt,